

עפ"ג 8834/12/19 - אחמד עלייאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 8834-12-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

אחמד עלייאן
ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום
27.10.19 בת"פ 27006-05-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בסיוע לפריצה לבנין שאינו דירה וגניבה. המערער נדון לעונשים, כדלקמן: 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירה מסוג פשע, 3 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק, פיצוי למתלונן וקנס. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וכנגד חומרת העונש.

2. המערער הועמד לדין עם אחיו, הנאשם 1. ואלה המעשים: ביום 21.3.16 בשעה 18:00, הגיעו המערער ונאשם 1 למחסן השייך למסעדה. נאשם 1 היה מצויד בלום. המערער הסיע את נאשם 1 למקום כשהוא יודע כי בכוונת הנאשם 1 לגנוב מהמקום. כשהגיעו למסעדה, נאשם 1 ירד מהרכב וניגש למחסן, בעוד המערער ישב ברכב ותפקד כתצפיתן. נאשם 1 ניגש למחסן, הכניס את הלום מתחת למנעול, שבר אותו ופתח את דלת המחסן. הנאשם 1 נכנס למחסן, גנב ממנו שני ארגזי דגים ששווים כ- 2,000 ₪, העבירם לרכב בו נהג המערער והם עזבו את המקום. בהמשך נסע הנאשם 1 לבית לחם ומכר את הדגים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול ההרשעה ונטען כי מדובר בבגיר-צעיר לגביו לא ניתן לצפות במדויק את המסלול

עמוד 1

המקצועי בו הוא יבחר וכתוצאה מכך קשה להצביע במדויק על אופי הפגיעה הצפויה לו מהרשעתו ועל מידתה. המערער ביצע את העבירה בהיותו כבן 18.5, הוא לא היה הדמות המרכזית באירוע ומי שהוביל את הפריצה וביצע את הגניבה בפועל הוא אחיו של המערער, המבוגר ממנו בשנים רבות ובעל עבר פלילי עשיר. מדובר באירוע שהוא בבחינת מעידה חד פעמית עבור המערער. מעת האירוע לא נפתחו למערער תיקים נוספים והוא מגלה יציבות תעסוקתית וחברתית. כיום הוא עובד כקבלן עצמאי בתחום השליחויות ונותן שירותים לחברות שונות והרשעתו עלולה לפגוע בכך. לחלופין, עותר הסנגור לביטול עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער לריצוי בעבודות שירות ותחתן להטיל עליו עונש של של"צ, בהתאם להמלצת שירות המבחן בעניינו. נטען כי עונש מאסר בעבודות שירות משמעו גדיעת מקור פרנסת משפחת המערער כולה, והנה תוצאה בלתי מידתית בהתחשב בנסיבות האירוע שהן ברף הנמוך של עבירות הרכוש, ובנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער כפי שהן מפורטות בתסקיר שירות המבחן. כמו כן, המערער התגייס להליך הטיפול בשירות המבחן, שיתף פעולה והביע חרטה על מעשיו. בימ"ש קמא לא נמנע מהרשעה מאחר שסבר שלא נגרם נזק, אולם מנגד, אף שהמרחק מאי הרשעה לא היה רב, נגזר עונש מאסר בעבודות שירות תוך שנקבע מתחם מחמיר.

על כן, יש מקום לבטל ההרשעה, ובכל מקרה יש להטיל של"צ במקום עבודות שירות, שכן עבודות שירות יגרמו לאובדן פרנסתו של המערער.

ב"כ המשיבה השיבה כי ב"כ המערער מבקש, למעשה, לבטל את דרישת הנזק הקונקרטי לגבי קטינים או צעירים, ונקבע כי גם לגבי קטין יש להראות פגיעה ממשית. וכן, כלל פסקי הדין אליהם הפנה הסנגור - היה בהם נזק קונקרטי שהביא להימנעות מהרשעה. הנזק הכלכלי אינו נימוק להימנעות מהרשעה. בית משפט קמא הביא בחשבון את כלל השיקולים, הציב את המערער בתחתית המתחם ועל כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 22 שנים, עובד כעצמאי בתחום השליחויות מזה מספר חודשים, ללא הרשעות קודמות. אביו נפטר ואימו מטופלת בדיאליזה. ביחס לעבירות דנן, המערער הכחיש כי ידע על מעשיו של אחיו, ביטא תחושת קורבנות וניצול, קושי לקחת אחריות על חלקו. המערער שולב בטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן, אך השתתף ב - 7 מתוך 9 מפגשים, התקשה לשתף מעצמו ובחר להציג פאסדה חיובית ומתפקדת. הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 250 שעות, התחייבות כספית ופיצוי לנפגע.

דין

5. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ

2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997).

6. אשר לחומרת מעשיו של המערער, אין מדובר בחומרה גבוהה, בשים לב לחלקו של המערער בביצוע העבירות, שווי הרכוש שנגנב ושולשל לכיסו של נאשם 1. עם זאת, בעניינו של המערער לא מתקיים התנאי המחייב הוכחה כי הרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם. המערער עובד בעסקי השליחויות ולא הוצגה ראייה לכך שהרשעתו תוביל להפסקת עבודתו. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן לא עולה תמונה לפיה המערער השתקם. הוא שיתף פעולה באופן חלקי בלבד והתקשה להודות בביצוע המעשים. לפיכך, אין מקום לביטול ההרשעה.

7. אשר לעבודות השירות שהוטלו על המערער, לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים, העדר הרשעות קודמות וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים לקולה את נסיבותיו המשפחתיות של המערער (ר' פרוט' עמ' 2 ש' 9), כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. מאידך, לחובת המערער נזקף הקושי שלו בקבלת אחריות על מעשיו העמדה המטשטשת והקורבנית בה הוא אווז, באופן המחזק את משקלו של אינטרס ההרתעה בעניינו. לפיכך, בנסיבות דנן, והגם שלא ניתן לומר כי בית משפט קמא שגה בשיקוליו, ניתן, בעיקר לאור גילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי, להקל עימו באופן שעונש המאסר בעבודות שירות יעמוד על 60 יום.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות כאמור בחוות דעת הממונה ביום 9/8/20.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תש"פ, 08 יולי 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד